

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conuersione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

110. Ventres idolor. auro, & gem. impleti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

aditu penetrare ad Regem nunquam potuerunt, & prospiciebat si minoras neganti Vanhē, successorum saltem cuiquam profutura.

Quamobrem hæc etiam tam lœta amicissimum sibi latere noluit Lingozuonum; persuasitque illi multis in aulam regredi & Regionis viuis regendas vrbes quæ deferebantur suscipere; cuius Praefectura dum à Rege diploma Pechini operitur, quadrimestrem dedit in Geometricis Riccio operam; in qua quotidiana scholas, dexter & caritate habili Magister, a Mathematicis inchoatas, Theologicis elaudebat, unde simul acutus ingenio & iudicio præstans discipulus, percepta facile Dei notitia, erat illi tunc nomen datus, nisi perplexo illo multarum coniugum laqueo teneretur. Sed iuuabat nihi o legnius Ricciū in questu animalium, suæque in primis familiae, in qua duos habebat excellens ingenij iuuenes propinquos, professione Literatos, horum alteri dæmon vaticinatus nascenti fuerat fore Deorum Sinensium, in paucis cultorem eximium, & verò tam miris à puerō & iuventutis modis vaticinio respondebat, vt celebraretur nomine sanctitatis. Sed enim haud prius Christi Dei felix illi affulxit radius, cum dementem illam suam pietatem in eorum detestationem odiumque conuertit, solitus deinceps leplum pudore obriuere, si quid mindus ardenter, atque industrie pro Christo præstaret, quam olim pro dæmone. Patrem quoque suum Lingozuonus Deo mirabiliter adspirante, paucis argumentis ita Christo addixit, ut congregata fascem simulachra haud difficultus, quam, (quod ipse aiebat) veteres calceos à se proiiceret, sed amplæ illius familia tam fausta mutatio, nihil prodigiosius habuit locuplete viro & nobili, suis propter a penates impensè obstrictus, quod multa screderet illorum beneficio aſsequi; unde auro, argento & gemmis, subinde illorum in ventres coniectis satagebat illos retinere sibi propitiros, & eorum fauorem emereri, qui mos Sinis est sacer, & sacra sunt omnia quæ iactantur in idoli canum velut in idoli viscera mutantur. Multi quin eriant dum iacula finguntur, ex rebus cuiusque generis, optimi aliquid eo cauo concludunt, aiuntque ex sua, nefcio qua, Theologia, idoli intelligentiam, illa naturarum ex vniuersali communione & varietate confundere. Cæterum is de quo cœpimus, adulteri, perfidus, iniustus, vita erat in Deum & homines qua dici aut fungi destabilius nihil potest. Dumtaxat illud retinebat ex genio Sinarum quod erga parentem decrepitum intimè affiebat omnique labore, & sumptibus, eius voluptati & desiderio studebat, paratus, caducum illius senium, exhausto, si posset venarum suarum sanguine reparare, qui naturæ, ac gentis instinctus, misero salus fuit; audiens enim apud herum suum Lingozuonum de vita immortali quam Christiana lex suis certò spondebat sequacibus, statuit omnino fore se in patrem, impium, nisi hanc illi pro viribus curaret, ratisque se ab illo equiū auditum iti quam alium, Christianismi rudimentis excolendum se Patribus obrulit, ipse quidem de lege haud magis quam de vita mutanda cogitans, sed parenti

N n

Conuers. in sign.

110.
Ventreſ ido-
lor. auro, &
gem. imple-
ti.

solum sollicitus, volensque memoria complecti quæ illum esset illico docturus; verum illa dum animo versat, & frequenti memoria recolit, hærente, admirari, probare, deperire, & ex Magistro quem parenti formabat, dare se Christi discipulum: nec fuit voluntas Christianismi sua & solida, tardior catechesi: diuinæ opis supra omnem modum manifestata vi roboratus, idola omnia ad Patres transmisit; & amicæ adulteræ æternum nuntium remisit, quæ verso in rabiem amore, cum nec blandiens nec rogans quicquam ex eo emulceret, iuravit se nocte tempesta, apto ad fores ipsius laqueo, fauces propria manu elisuram; quod is Deo fretus, quicquid inde aut illi, aut sibi venturum esset mali spernens, domo illam abegit; puellam quam emerat in futuros amores, parenti dono restituit. Sed initiatum magnificè Christi baptisimale, & Luca nomine insignitum, noua exercuere certamina. Conducunt inter se ingenti numero Ethniæ ut illum enormi immanum criminum obtutant accusationes; submittunt amicos qui hoc illum metu reuoluam in idola; & minencur vitæ ipsius anteactæ infamiam prædicatam fore probationem illorum scelerum: verum eo ardore pietatis ita de se illi, & de Christi lege satifecit, vt qui ad eum euertendum aduenerant, n̄ eo edocti sapere meliora, ad suos redirent, corumque nonnulli, Christiana sacra, quæ in illo suspexerant, postularent. Tantumdem illi unisodalitate quadam Ethnicorum cui præfuerat euenit, defectionem à idolis cuius illos grauiter pudebat malignè virtuti, repetundatim adiunxerunt in eum struunt; & Christianorum in sectam transfugile, ne quis suos in usus auerteat sodalitatis pecunias redderet: quamobrem Patron consilio innocentiam, defensurū die quodam in frequentem illorum cœtum subit, quantum improuisus, tanto magis acceptus, quod Christi penitens, putaretur idola repeteret, illic de se primum suaque inter illas ratione omni pecuniaria diluit quæcunque poterant male fidei suspectum facere; tum de Christi lege cui se adiunxerat progressus dicere, tanto rationum, verborum, & ardoris imperio egit, quem eius in ore maiorem humano cernebant attoniti, ut plus media pars auditorum subscruteretur abeuntem, & accenseri peteret Christianis. Sodalitatem quin etiam domi sua instituit, cuius formam, & leges & ex Deipara Natale nomen accepit a Riccio, qui dies Septembri octauus anni 1609. sollicitis sacris in regno Sinarum principium dedit. Fuit huius sodalibus primæ cuiusque Lunæ Dominico conuenire, audire Patrem de rebus diuinis; interrogare de dubiis; partiri vices piorum operum quæ quisque esset ad sequentem Lunam obliturus, ex quibus largitas in egentes, maximè vero in splendidam, etiam pauperum sepulturam, exultationem virtutis Christianæ magnopere auxit. Lucas autem quæ caperat pergens, plus centum Ethnicos religioni veræ lucrificet, in quibus omnes suos, & decrepitas senio marronas, post exhaustas, & vices, & nummos, & ætatem in simulachrorum dura & stolida seruitute. Monstrabatur in his præ ceteris, velut ostentum diuinæ gratiæ Literatus, quod

TII.
Prima sodil.
B. V. inter Si-
nas.